

na obravnavi 28. septembra v Mariboru, zagovarjal pa se je, da ni imel namena svojega tekmeča usmrtiti, temveč samo raniti v ramo ter ga potem vreči iz hiše, da bi si zapomnil, da je lasil za njegovo ženo. Težak je bil obsojen na osem let ječe.

Slovenska Krajina

Turnišče. Že običajno je postalo pri nas in v okoliških vaseh ter občinah vsakoletno romanje k Sv. Trojici v Slov. goricah. Tudi letos 24. septembra se je zbralo lepo število romarjev, ki so pohiteli k Sv. Trojici, da si izprosijo od Boga vse milosti, ki jih rabijo za dušo in telo. Toda letos niso bili vsi peš, kakor prejšnja leta, temveč je večina njih najela špedicijski avto g. Pergarja iz Turnišča in ta jih je v soboto zjutraj odpeljal na romarsko pot v prelepe vinorodne Slovenske gorice ter se v nedeljo zvečer vrnil z njimi nazaj v ravno Slovensko Krajino. Romarji so med potjo peli lepe nabožne pesmi in molili rožni venec, litanije itd. Ko so dospeli do hriba, od koder so zagledali cerkev Sv. Trojice, je šofer avto ustavil ter so zapeli pesem: »Sveta Trojica, podaj nam roko...« Tudi letos so vse pobožnosti opravili kot prejšnja leta, le naporno pot so si prahrnili z vožnjo. Neizbrisni so spomini na taka romanja! Kajti tudi Vaš dopisnik se je kot desetletni deček udeležil takega romanja k Sv. Trojici. Čeprav je skoraj vso pot kot najmlajši možki romar razen hrane, ki jo je nosil od doma, moral nositi tudi precej težak križ pred procesijo, se mu vendar še danes dozdeva, da so bili to lepi dnevi v njegovem življenju, katerih ne bo nikoli pozabil. — Pred kratkim smo na tem mestu pohvalili vedenje onih turniških fantov, ki so znani kot razgrajči in pretepači. Nekateri izmed njih so namreč slovesno obljubljali, da bo odslej pri nas mir in se ne bo nihče več pretepal, za kar oni kot dorastli že v zreli fantovski globi sami garantirajo. Toda le kratkotrajno je bilo to mirno razpoloženje. Kajti nedavno so se ti junaki stegli v Beltincih v neki gostilni, kjer je bila prirejena »kolinska večerja«. Še huje pa je njih dejanje, da so v nedeljo, 25. septembra, zvečer precej vinjeni prišli k Sobočan Barbari ter zahtevali, da jim odpre in jim da vina. Ko

HALO! VELIKA TOMBOLA V MURSKI SOBOTI V NEDELJO, 9. OKTOBRA, OB DVEH POPOLDNE NA GLAVNEM TRGU!

Samo tri dinarje morate imeti za eno karto. Brez oklevanja pridite! Tombola se bo vršila. Oglejte si lepake in izložbo na Glavnem trgu v Murski Soboti v novi palači g. Stivana. V primeru, da bo v nedeljo dež, se bo tombola vršila prihodnjo nedeljo. V primeru lepega vremena se pa tombola vrši brez preklica.

Sobočanova njih zahtevi ni hotela ustreči, so začeli razbijati po vratih in kaliti nočni mir. Zagrozila jim je z orožniki, toda njeno svarilo je bilo kakor bob ob sleno, zato je stopila ven z namenom, da pozove orožnike. Toda ni prišla do orožniške postaje, ker so jo na cesti napadli in jo začeli tako neusmiljeno pretepati, da bi jo lahko hudo poškodovali. Sicer je dobila take poškodbe, da je morala iskati zdravniško pomoč. Zelo žalostno je, da se slična dejanja stalno ponavljajo. Delna krivda leži na vinotočih, ker se tam poceni napijejo in potem so še bolj podivjani in še huje razgrajajo. Dejanja teh junakov noža mečejo slabo luč tudi na ostale mirne in poštene fante in na vso občino, zato prosimo merodajno oblast, da take razgrajče in pretepače eksemplarčno kaznuje, da bo končno mir in se ne bodo noži bliskali in ogrožali tudi taktih, ki niso ničesar zakrivili. — Prejšnjo nedeljo zjutraj se je zgodila precejšnja nezgoda pri posestniku Barbariču. V hlevu je namreč tako nerodno poskakovala in se veselila življenja mlada telica, da si je zlomila nogo, zaradi česar trpi posestnik okrog 1000 din škode.

Ižekovci. Celotna regulacija Mure je vedno nujnejše vprašanje ne samo za našo, temveč za vse obmurske občine. Kajti nenadomestljiva je škoda, ki nam jo skoraj vsako leto povzroča poplava Mure. Po uredbi o melioracijskem skladu je določeno, da delne stroške regulacije morajo nositi tudi interese. Da bi se o vsem natančno pomenili, je prejšnji teden sklical veržejski župan g. Galunder sestanek vseh županov obmurskih občin, zastopnikov okrajnih načelstev in osrednjih kmetijskih odborov, banskih svetnikov ter drugih osebnosti. Sestanek je bil v nedeljo,

25. septembra. Povabjeni so se ga udeležili v obilnem številu ter so razpravljali o vseh aktualnih in perečih vprašanjih, ki se tičejo reke Mure. Sklenili so, da bodo odslej v vseh važnejših zadevah nastopali enotno. Splošni referat o sedanjem stanju Mure je imel g. Križanič, a tehničnega o stanju regulacije in končni izvršitvi slednje pa je strokovno in prav temeljito podal g. inž. Knez. Po referatih se je razvila zanimiva debata, v katero je med drugim prav pogosto posegal tudi naš g. inž. Ostanek. Določili so, da se ustanovi akcijski odbor, v katerega pridejo zastopniki vseh treh obmurskih okrajev (Dolnja Lendava, Ljutomer in Murska Soba). V pripravljani odbor so bili izvoljeni med drugimi tudi Prekmurci gg. Bajlec, Benko in Horvat, črensovski podžupan.

Renkovci. Širom Slovenske Krajine, pa ne samo nje, temveč tudi širom Slovenije je znano, da so pri nas doma »kupinari«, ki si večinoma s to obrtjo služijo vsakdanji kruh. Že na vse zgodaj si naprtijo na ramena »klonjce« (plito) ter gredo včasih prav daleč za kupčijo. Večina njih se že vozi s kolesi, a nekateri tudi z vozovi. Kaj zabavno jih je poslušati, ko pridejo v vas, kjer nameravajo kupovati, kako kričijo in s tem opozarjajo hišne gospodinje, da naj pripravijo fajca, piščance, gosi itd., kar nameravajo prodati. Zanimivo bi bilo, če bi se tudi oni udeležili spreveda ob priliki proslave v Črensovcih, kajti tudi ta obrt je daleč naokrog znana. — Mogočni tabor v Črensovcih nam je še vsem v živem spominu, kajti kaj takega se ne vidi vsak dan. Znano nam je tudi, da so o njem pisali skoraj vsi jugoslovanski časopisi, in to prav pohvalno. Zato se nam zdi nerazumljivo besedičenje in prazno govorjenje nekaterih ljudi, ki si upajo trditi, da je na taboru bilo vsega dovolj, samo pravega navdušenja da je manjkalo. Kdor je bil prisoten, ve sam, kako je bilo in kolikšno navdušenje je bilo. Da pa niso na ves glas kričali stari in utrujeni kmetje in ženske — kdo jim bo to zameril? Ti ljudje tega niso vajeni! Pač pa so s svojo udeležbo v sprevedu in na taboru pokazali, da zaupajo sedanjim voditeljem slovenskega naroda in da so hvaležni vsem, ki so količkaj pripomogli, da smo se otresli suženskih okovov in da živimo v prostosti v svobodni kraljevini Jugoslaviji!

skril, da ga nista ujeli dve orožniški patrulji, dasi jima je pobegnil pred nosom.

Dnevnik so namigavali koj po pobegu, da bo mojster tokrat previdnejši in bo iskal kritje kje dalje proti jugu, kjer oko postave ni tako pazljivo in imajo tudi ljudje več smisla za zlatega dobrotnika, kakor je bil Franc Rupnik s svojim čarodejnim fotografskim aparatom in z izredno ter od vseh očividcev občudovano in priznано ponarejevalsko spretnostjo.

Orožniki so iskali noč in dan, časopisi so ugibali smer pobega; Rupnik je pa mirno prespal noč od 9. na 10. december 1936 pri svojem prijatelju na Pobrežju, kateri ga je že bil spravil v zvezo z novim pomagačem.

Drugo jutro po dobro prespani noči se je podal Rupnik v spremstvu novega pobreškega zaupnika na mariborski Glavni trg. Od tam sta se odpeljala z mestnim avtobusom v Slovensko Bistrico. Iz Bistrice sta zavila v Spodnjo Novo vas na kmete k sorodstvu Pobrežana.

Rupnik je bil sprejet v službo za hlapca pri posestniku, katerega je pretental prebrisani novi mojstrov zaveznik s Pobrežja z domovnico. Rupnikov lažidokument se je glasil na ime: Anton Sušnik, klepar iz Kranja.

Stari lisjak je opravil nekaj časa prav pridno kmečka dela pri novem zavezniku. Prosto se je gibal po vasi in drzno obiskoval Slov. Bistrico, kjer so tudi hranili od sodišča za njim izdano tiralico.

Rupnikov pobreški zaveznik je obiskoval večkrat svoje novovaške sorodnike, katerim je razodel počasi, kdo je prav za prav njihov hlapec, kaj da zna in bo osrečil vse, če se bodo oklenili njegovega zlatega teleta.

Kdo bi zameril denarja željnim in potrebnim kmečkim ljudem, če so prisluhnili obetom žlahtnika s Pobrežja in privolili, da začne veliki mojster s ponarejevalnico pod njihovo streho.

Omenili smo že, kako je čuval Rupnik svoj fotografski aparat liki punčico v svojem očesu in ga je rešil pred orožniško roko v Gornjem Radvanju. Aparat je spravil pri neki krčmarici na Pobrežju. Od tam mu ga je prinesel novi zaupnik v Spodnjo Novo vas, kakor hitro je dobil dovoljenje hišnega gospodarja, da se svobodno posveti svojemu pravemu in z največjo strastjo vdanemu poklicu.

(Konec sledi)

Holandci, čez 30 let pa je tudi Holandska »Nova Švedska« postala angleška last. Spominska izdaja znak nam kaže znamenite osebnosti iz onega časa, med katerimi je najznamenitejša kraljica Kristina. Bila je čudovita ženska, ki je že kot 12 letni otrok imela dolge govore in pogovore v latinskem jeziku ter poznala že vse podrobnosti vladarske umetnosti. Moških pa ni mogla. Raje se je odpravila prestolu kot bi se omožila; vsiljive snubce je dala kratkoma ubiti. Ker njene slike niso nič posebno lepe, so ji nekateri umetniki v nekem nagradnem tekmovanju za nove znamenke dali obraz filmske umetnice, slavne Grete Garbo.

Širite „Slov. gospodarja“!